

Setmana Santa

se'ns dóna en l'Eucaristia, pateix i mor per nosaltres a la creu, és sepultat i resuscita gloriós el tercer dia.

▶ Amb el diumenge de Rams en la Passió del Senyor comença la Setmana Santa que culmina amb la celebració de la Pasqua. Ens disposem a entrar en els dies centrals de l'any litúrgic, després d'haver-nos-hi preparat durant la Quaresma. En les celebracions i en els actes de pietat, acompanyarem el Senyor que

GLOSSA

No saben on anar

Un taxista acull passatger. Demana l'adreça de destinació. Consulta si el passatger està d'acord amb l'itinerari que li proposa i, davant la resposta afirmativa del client, comenta: «Hi anirem bé perquè el trànsit és fluid tot i ser migdia. Fa uns anys, la circulació era impossible a aquesta hora i per aquest recorregut». El passatger li pregunta: «Ha disminuït el trànsit amb la crisi? Circulen menys cotxes particulars i s'utilitza més el transport públic?» El taxista reflexiona en veu alta: «Surten menys cotxes i hi ha persones que —cosa que no passava abans— es traslladen en servei públic, és cert! Hi ha moltes persones, però, que no treuen el seu vehicle perquè no saben on anar; més ben dit, perquè no tenen on anar. Fa temps que van perdre la feina». Un moment de silenci i conclou: «Ha de ser molt dur no saber on anar un dia i un altre. Veure que els mesos s'escolen i el temps que resta d'atur amb subsidi es va escurçant o ja s'ha acabat.»

De ben segur que el taxista tenia, en el seu pensament, unes persones amb noms i cognoms en situacions difícils com a conseqüència de la manca de feina. El moment laboral és dur per als treballadors que viuen amb neguit a l'inestabilitat econòmica i, també, per a

alguns empresaris que, a causa de la crisi econòmica, es veuen abocats a reduir plantilla o a tancar l'empresa. La feina, possibilitat de realització personal i d'aportació i servei al bé comú —de col·laboració en la creació visible, per als creients— ha de ser el mitjà del qual els treballadors i les seves famílies treuguin el necessari per viure dignament. «Entre vosaltres no vivíem desvagats ni demanàvem que ens alimentéssiu de franc, sinó que amb penes i fatigues treballàvem nit i dia per no ser una càrrega a ningú» (2Te 3,7-8).

L'atur és una nova forma de pobresa, un nou tipus de marginació que demana solidaritat, esforç i treballar per un ordre social més just. La reflexió del taxista ens convida a tenir molt presents aquestes persones que «no saben on anar» —«més ben dit, que no tenen on anar»— i a tenir-los presents, també, en el compartir i en la pregària, en la certesa que Jesús vetlla per tots ells, que a tots ells s'adreça amorosament, «[...] perquè eren com ovelles sense pastor» (Mc 6,34), i que, si compartim el que tenim, podem dir —fins i tot en la crisi— «tots en van menjar i quedaren saciats» (Mc 6,42).

Enric Puig Jofra, SJ

Missa Crismal

El Dimarts Sant, dia 15 d'abril a les 11 del matí, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidirà la celebració de la Missa Crismal. En ella es beneeixen l'Oli dels Malalts i l'Oli dels Catecúmens i es consagra el Sant Crisma que s'empren en la celebració dels sacraments a tot el bisbat. Els preveres de la diòcesi concelebraran amb el seu bisbe i renoven les promeses del dia de la seva ordenació. Es farà una acció de gràcies pels preveres que enguany celebren els 50 anys de sacerdoci: Mn. Ramon Villarino Pérez, Mn. Joan Farrés Llarisó i el P. Teodoro López Ruiz SDB. Són convidats a participar-hi els religiosos/es i els fidels diocesans, especialment els que es dediquen a la pastoral de sacraments: Baptisme, Confirmació i Malalts.

REMEU MAR ENDINS

La festa del Diumenge de Rams

El Diumenge de Rams, que obre les celebracions de la Setmana Santa, és encara un dels dies amb més assistència de persones i de famílies a l'església. Els fidels omplen les places i també els temples. Els nens i les nenes hi venen acompanyats pels pares, els avis i potser els padrins. És una tradició beneir la palma i fins i tot

estrenar alguna cosa. El Diumenge de Rams és una festa. El bon clima de l'estació primaveral també ajuda força aquest ambient festiu.

En el meu comentari de la setmana passada em preguntava: Per què ens hem de confessar? Penso que avui puc obrir aquest nou comentari, ara que entrem a la Setmana Santa, amb una nova pregunta: Per què hem de celebrar la Setmana Santa? Què significa celebrar la Setmana Santa per a nosaltres, cristians d'avui?

El meu desig és que, després d'aquest pòrtic festiu de la gran setmana cristiana de l'any, que celebrem avui, no ens hi quedem únicament. Vull invitar els qui em llegeixen o m'escolten a passar endavant, a entrar al temple especialment els dies grans de la Setmana Santa: el Dijous, el Divendres i el Dissabte Sant.

La tarda del Dijous Sant ja comencem el Tridu Pasqual celebrant l'Eucaristia, que és com una anticipació d'allò que commemorarem els dies següents. Jesús ens deixa el Pa i el Vi consagrats per la seva paraula, que seran la seva presència per sempre enmig de la comunitat. Al mateix temps, en el lavatori dels peus —una cerimònia plena de simbolisme i summament comprometedora pels qui ens hem sentit cridats a servir en l'Església— ens convida a viure un lliurament als altres semblant al que va viure Ell. El missatge d'aquesta cerimònia és molt vàlid per a tot cristià, tant si és religiós o religiosa o també si és pare o mare de família, sigui quin sigui el seu servei a la societat mitjançant el seu treball i la seva professió.

El Divendres Sant ens reunim al voltant de la creu de Crist, en actitud d'agraïment per la seva entrega a la mort per a la salvació del món. Contemplant-lo i adorant-lo, li manifestem la nostra fe, el nostre amor i la nostra esperança en el «Déu crucificat» —és a dir, solidari amb l'home fins a la donació extrema— que hem conegut en Jesús i que és font de vida inesgotable, ara i en la vida eterna.

El Dissabte Sant és un dia de silenci i de pregària. És un dia per a estar prop del sepulcre de Jesús, sobretot acompanyant Maria, la seva Mare, a l'espera d'escoltar el joiós pregó de Pasqua al començament de la Vetlla Pasqual. «Aquesta és la nit en què Crist, trencant els lligams de la mort, ha pujat victoriós dels inferns». Es canta en aquest text exultant que és el Pregó pasqual.

Us invito a no quedar-vos fora del temple aquests dies, després de beneir la palma el Diumenge de Rams. Passeu, passeu a dintre de l'església. No en dubteu. És la casa de la comunitat cristiana i vosaltres en formeu part com a batejats. No hi sou uns estranys. Us desitjo una Setmana Santa viscuda en íntima unió amb Crist i amb Santa Maria.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

JOAN RIGOL

Estimar més enllà de la mort

El polític, humanista i doctor en teologia i filosofia Joan Rigol, inspirat en la recerca filosòfica de Gabriel Marcel, que el va portar a formular la necessitat existencial del més enllà, ha publicat la tesi doctoral *Amor més enllà de la mort en l'obra filosòfica de Gabriel Marcel* (Facultat de Filosofia de Catalunya). Rigol, com Marcel, va perdre una persona estimada, i en el text reflexiona sobre com «estimar més enllà de la mort».

Com estimar després de la mort?

La pregunta «s'acaba tot en la materialitat del nostre cos al morir o som més que aquesta materialitat?» ens la fem els qui hem perdut una persona estimada. La resposta de Marcel és: «Tenim llibertat i som capaços d'estimar, i això no depèn de la materialitat que som, sinó de l'esperit que tenim a dins». Sense esperit no hi ha llibertat ni capacitat d'estimar. I conclou: «La persona estimada viu en la plenitud del seu esperit, i els qui romanem a la terra portem aquest esperit de llibertat i amor.»

Per tant...

Això fa possible que hi hagi un diàleg viu entre els qui som en el temps i l'espai, i els qui són ja en la plenitud del seu esperit.

Què és la fe?

La fe, tal com l'entenc, és el coratge de veure i viure la teva dimensió espiritual des de la perspectiva de Déu que t'estima. Lògicament, això no està renyit ni amb la ciència ni amb l'experiència humana, però sí que et dona una visió transcendent de la teva pròpia vida. Jesús ens ha donat la dimensió humana d'aquesta divinitat dient-nos que Déu és Pare i que totes les persones som germans els uns dels altres, des d'aquesta perspectiva de la pròpia fe.

Oscar Bardají i Martín

DIVENDRES SANT

Dia de Terra Santa

El Divendres Sant se celebra la col·lecta pontifícia per als Sants Llocs i les obres que la Custòdia de Terra Santa regenta en el país de Jesús.

Aquest any té com a lema: «Ell és la nostra pau.»

Enguany Terra Santa és especialment present perquè el papa Francesc la visitarà del 24 al 26 del proper mes de maig.

El papa Francesc, en el missatge per a la Jornada Mundial de la Pau (1 de gener), escriu: «La fraternitat humana ha estat regenerada en i per Jesucrist amb la seva mort i resurrecció. La creu és el lloc definitiu en què es funda la fraternitat.»

El comissari de Terra Santa a les diòcesis catalanes és el P. Manuel Prades, franciscà. La col·lecta es pot enviar a: c/ Santaló 80, 08021 Barcelona, t. 932 092 090, c/e: terrasanta@franciscans.cat

SER PADRES

Si los padres se separan

Los adultos se divorcian entre ellos pero, que yo sepa, los padres no se divorcian de sus hijos. Ahora bien, una cosa es la teoría y otra, muy distinta, la práctica. En la confusa situación de una separación, los psiquiatras de familia insistimos en esto: que el fracaso de la pareja conyugal no obstaculice el triunfo de la pareja parental. Para lograrlo es necesario:

- Que el hijo se sienta amado por ambos padres y no hacerle escoger a uno solo de los progenitores en detrimento del otro.
- Cuando un padre hable del otro delante del hijo, no tiene que recrearse amplificando sus rasgos negativos, sino que debe resaltar sus rasgos positivos.
- Que un padre no ejerza una *educación opuesta* para fastidiar al otro, desautorizándole cuando esté con el hijo; por el contrario, debe autorizar la educación que le da («Si tu madre, o padre, ha dicho que hay que hacerlo así, hazlo, porque seguro que es lo mejor»).
- Que sepan perdonarse el uno al otro por los motivos que han llevado a la separación. Ante los ojos del niño sus padres se engrandecen si actúan de esta manera desapasionada. Ya que un padre lleno de rencores y odio, por más voluntad que ponga, no lo hará bien.
- En las sesiones de terapia familiar dedicadas a la pareja confío siempre en la eficaz terapia del perdón.

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Tríduum Pasqual i la Pasqua: solemnitat de les solemnitats

Al inici del cristianisme cada diumenge era la pasqua setmanal i progressivament la seva celebració jueva es cristianitzà traslladant-la al següent diumenge com la Pasqua cristiana i «solemnitat de les solemnitats».

L'hebreu *pasqua* vol dir *pas* i s'aplica al *pas de Déu* alliberador de l'esclavitud dels jueus, recordat a la seva festa de pasqua (Ex 12). D'aquí sorgí l'aplicació a «Crist, com la nostra pasqua» (1Co 5,7), esdevinguda pel seu *pas* de la mort —*Divendres Sant*— i la sepultura —*Dissabte Sant*— a la resurrecció —*Diumenge de Pasqua*. Per això, aquests tres dies, iniciats en l'Eucaristia vespertina del Dijous Sant, formen el *tríduum pasqual*.

El *tríduum pasqual* se celebra amb textos bíblics memorables i signes expressius (lavatori dels peus, gran pregària universal, veneració de la creu, vetlla nocturna, foc nou, processó, l'*Exultet*, renovació de les promeses baptismals). Per això es perllonga cinquanta dies, número de plenitud, que això vol dir *Pentecosta*, amb set diumenges pasquals marcats per les lectures dels Fets dels Apòstols i dels Evangelis de Joan i el d'Emaús, que mostren com l'Esperit del Ressuscitat comunica l'esperança plena a la història i al viure cristià de cada dia!

Dr. Salvador Pié

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 14. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-7 / Sl 26 / Jn 12,1-11]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.
- 15. ■ Dimarts** [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.
- 16. ■ Dimecres** [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, verge, i companys màrtirs a Saragossa.
- 17. □ Dijous** [Missa de la Cena del Senyor: Ex 12, 1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac 155-166) i mr.
- 18. ■ Divendres** [Celebració de la Passió del Senyor: Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jn 18,1-19,42]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.
- 19. ■ Dissabte Sant.** Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

Comença el temps de Pasqua

- 20. □ † Diumenge vinent**, Pasqua de la Resurrecció del Senyor (lit. hores pròpia) [Vetlla: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mt 28,1-10. *Missa del dia*: Ac 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jn 20,1-9 (o bé: Mt 28,1-10). *Per a la missa vespertina*, l'Evangelí pot ser: Lc 24,13-35]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

DIUMENGE DE RAMS O DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble.

El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

▶ Salm responsorial (21)

R. *Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?*

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima». R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de mal factors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu (Mt 26,14-27,66) (Fragment)

Des del migdia fins a mitja tarda s'estengué una foscor sobre tota la terra. Cap a mitja tarda Jesús crida amb tota la força: «Eli, Eli, lema sabactani?» Que vol dir: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?» Alguns dels qui eren allí deien: «Ara crida Elies.» Un d'ells anà corrents a prendre una esponja xopa de vinagre i la posà al capdamunt d'una canya perquè begués. Però els altres li deien: «Deixa'l estar. A veure si ve Elies a salvar-lo.» Jesús tornà a cridar amb tota la força i expirà. (Pausa, agenollats)

En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esberlaren, els sepulcres s'obriren i ressuscitaren molts cossos dels sants que hi reposaven; després de la resurrecció de Jesús sortiren dels sepulcres, anaren a la Ciutat Santa i s'aparegueren a molts.

Quan el centurió i els soldats que guardaven Jesús veieren el terratrèmol i tot el que havia passat, s'esveraren molt i deien: «És veritat: Aquest home era Fill de Déu.»

▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 50,4-7)

Mi Señor me ha dado una lengua de iniciado, para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabilaba el oído, para que escuche como los iniciados.

El Señor me abrió el oído; y yo no resistí ni me eché atrás: ofrecí la espalda a los que me apaleaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no me tapé el rostro ante ultrajes ni salivazos. El Señor me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?*

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre, si tanto le quiere.» R.

Me acorralla una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taladran las manos y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suertes mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / Fieles del Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel. R.

Entrada de Jesús a Jerusalem. Pintura del beat Fra Angélic, Convent de Sant Marc (Florència)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo, a pesar de su condición divina, no hizo alarde de su categoría de Dios; al contrario, se despojó de su rango y tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos. Y así, actuando como un hombre cualquiera, se rebajó hasta someterse incluso a la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo levantó sobre todo y le concedió el «Nombre-sobre-todo-nombre»; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Mateo (Mt 26,14-27,66) (Fragmento)

Desde el mediodía hasta la media tarde vinieron tinieblas sobre toda aquella región. A media tarde, Jesús gritó: «Elí, Elí, lamá sabaktaní». (Es decir: «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?») Al oírlo, algunos de los que estaban por allí dijeron: «A Elías llama este.» Uno de ellos fue corriendo; en seguida cogió una esponja empapada en vinagre y, sujetándola en una caña, le dio de beber. Los demás decían: «Déjalo, a ver si viene Elías a salvarlo». Jesús dio otro grito fuerte y exhaló el espíritu. (Pausa, arrodillados)

Entonces el velo del templo se rasgó en dos de arriba abajo, la tierra tembló, las rocas se rajaron, las tumbas se abrieron y muchos cuerpos de santos que habían muerto resucitaron. Después que él resucitó salieron de las tumbas, entraron en la Ciudad Santa y se aparecieron a muchos.

El centurión y sus hombres, que custodiaban a Jesús, al ver el terremoto y lo que pasaba dijeron aterrorizados: «Realmente este era Hijo de Dios.»

COMENTARI

Passió de Jesús segons Mateu

Mateu ofereix d'entrada un gran horitzó doctrinal de la vida i de l'actuació de Jesús: la genealogia. També la Passió de Jesús se situa en aquest horitzó amb el parlament de Jesús en l'escena del seu empresonament. Un parlament poc versemblant (Jesús acaba de ser empresonat), però motivat per l'acció de resistència d'un dels deixebles. Jesús fa una defensa de l'actitud de no-violència; apel·la a la seva remarca en les temptacions: et penses que no podria demanar ajut al meu Pare? Cal tenir en compte el marc de la Passió anunciat en les escriptures: estem en l'horitzó del disseny de salvació de Déu.

El relat de la Passió de Mateu segueix pràcticament en tot el text de Marc. Però hi afegeix algunes notes personals que donen un altre sentit al text. L'episodi de la mort de Judes té l'efecte de treure ferro a les negacions de Pere. Mentre un es desespera, l'altre mantindrà l'esperança. La breu nota sobre la dona de Pilat justifica que el procurador refusi la responsabilitat de la mort de Jesús. I la intervenció del poble —«la seva sang sobre nosaltres i sobre els nostres fills»— subratlla que el poble ha renunciat a la crida de ser el poble de Déu. És el pas de l'elecció d'Israel a l'Església (cf. Mt 21,43). El tarannà eclesial que envolta la vida de Jesús a Mateu es fa palès un cop més en la Passió.

Finalment el sentit de la mort de Jesús. Jesús mor, com en Marc, amb un crit dramàtic. Tanmateix, l'horitzó doctrinal esmentat confereix a aquesta escena un sentit diferent i la confessió del centurió, compartida aquí amb els altres que eren amb ell, resulta menys rellevant. El text apocalíptic afegit per Mateu sobre el terratrèmol, l'obertura dels sepulcres i les aparicions dels ressuscitats a la ciutat santa després de la resurrecció de Jesús, és una invitació a veure la resurrecció al bell mig de la mort de Jesús. La mort-resurrecció de Jesús és el moment del gir escatològic fonamental. La mort de Jesús és l'inici de la resurrecció. És el misteri de la Pasqua de Jesús.

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Diumenge dia 13, a les 12 h. A la Plaça Vella de Terrassa presideix la Benedicció de Rams i seguidament, la Missa a la Catedral.

Dimarts dia 15, a les 11 h. Presideix la Missa Crismal a la Catedral.

Dijous dia 17, a les 19 h. Presideix la Missa de la Cena del Senyor a la Catedral.

A les 21 h. Presideix la *Procesión del Encuentro* pels carrers de la parròquia de la Mare de Déu de les Arenes de Terrassa.

Divendres dia 18, a les 12 h. Presideix la celebració de la Passió i Mort del Senyor a la Catedral.

A les 20 h. Presideix el Via Crucis pels carrers propers a la Catedral.

Dissabte dia 19, a les 22.30 h. Presideix la Solemne Vetlla Pasqual a la Catedral.

Diumenge dia 20, a les 12 h. Presideix la Missa de Resurrecció i imparteix la Benedicció Apostòlica a la Catedral.

NOTÍCIES

Dedicació de l'església parroquial de Polinyà.

El dissabte 22 de març, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, consagrà

l'altar i dedicà l'església parroquial de Sant Salvador a Polinyà. Varen concelebrar el rector, Mn. Silvio Torregrossa, i altres preveres. El poble fidel omplí el temple i seguí emocionadament tots els ritus de la celebració.

Visita Pastoral a la parròquia de la Santa Creu de Sabadell.

El diumenge dia 23 de març, Mons. Saiz Meneses va celebrar la Missa Estacional a la parròquia de la Santa Creu de Sabadell, iniciant la Santa Visita Pastoral a aquella parròquia. Va ser rebut pel P. Antoni Maria Sánchez Bosch CMF, rector. Entre els feligresos que omplien l'espai sagrat, destacaven els infants de la catequesi. En acabar la celebració i després d'un breu concert, el Sr. Bisbe saludà els assistents.

SETMANA SANTA A LA CATEDRAL

• Diumenge de Rams

—Dissabte dia 12 d'abril, a les 18.30 i a les 19.30 h: Benedicció de Rams i Missa.

—Diumenge dia 28 de març, a les 9 i a les 10.15 h: Benedicció de Rams i Missa; a les 12 h: Benedicció de Rams, Processó i Missa solemne, presidida pel Sr. Bisbe. A les 19 h: Vespres i Adoració del Santíssim Sagrament. A les 20 h: Benedicció de Rams i Missa.

La Benedicció de Rams presidida pel Sr. Bisbe es fa a la Plaça Vella. Les altres, a l'atri de la Catedral. La Missa del dissabte a les 18.30 h, amb participació de famílies i infants. La del diumenge a les 20 h, amb participació dels joves.

• Missa Crismal. Dimarts Sant, a les 11 h.

• **Dilluns, dimarts i dimecres Sant.** A les 8.30 h: Laudes. A les 8 h, a les 12 h (menys el dimarts) i a les 20 h: Missa.

• **Celebració comunitària del sagrament de la Penitència.** Dilluns Sant a les 17 h; Dimarts Sant a les 20.30 h; Dimecres Sant a les 19 h.

• **Dijous Sant.** Dijous dia 17 d'abril. A les 10 h: Laudes; de les 11 a les 13 h: Confessions; a les 19 h: Missa de la Cena del Senyor; a les 21 h: Vetlla al Santíssim.

• **Divendres Sant.** Divendres dia 18 d'abril. A les 10 h: Ofici de lectura i Laudes; a les 12 h: Celebració de la Passió del Senyor; a les 20 h: Via Crucis pels carrers del voltant de la Catedral.

• **Dissabte Sant.** Dissabte dia 19 d'abril. A les 10 h: Ofici de lectura i Laudes.

• **Pasqua.** Dissabte dia 19 d'abril, a les 22.30 h: Vetlla Pasqual. Diumenge dia 20 d'abril. A les 9 i a les 10 h: Missa; a les 12 h: Missa Solemne presidida pel Sr. Bisbe que impartirà la Benedicció Apostòlica; a les 19 h: Vespres i Adoració del Santíssim; a les 20 h: Missa.

• **Dilluns de Pasqua.** Dilluns dia 21 de març. A les 9, a les 12 i a les 20 h: Missa.

El Sr. Bisbe presideix la renovació dels vots de les Filles de la Caritat a Terrassa.

El dimarts dia 25 de març, Solemnitat de l'Anunciació, Mons. Saiz Meneses va presidir la celebració de l'Eucaristia a la Capella de les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül, a la Fundació Busquets. Tal com és costum en aquest dia, dintre de la missa van renovar els vots de la seva consagració.

AGENDA

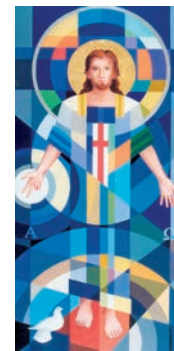
Sermó de les Set Paraules. Presidit per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar. A càrrec de diversos predicadors catòlics i protestants. Divendres Sant, dia 18 d'abril, a les 10 h, a l'església de Santa Maria d'Ègara (Parròquia de Sant Pere de Terrassa).

Pastoral del Sord. Setmana Santa. Dijous Sant: Missa de la Cena del Senyor: a les 7 de la tarda, a la par-

ròquia de la Mare de Déu de la Medalla Miraculosa. Divendres Sant, a les 12 del migdia: Celebració de la Passió del Senyor; a les 2 del migdia: Dinar solidari. A les 3 de la tarda: Via Crucis, a la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús. Vetlla Pasqual: dissabte 19 d'abril a les 9 del vespre, a la parròquia de la Mare de Déu de la Medalla Miraculosa.

X Aplec Pasqual de Sabadell.

El dissabte dia 26 d'abril les 16 parròquies de l'Arxiprestat Sabadell Centre i Sud celebren el X Aplec Pasqual a la parròquia de Sant Fel·liu. A les 16 h: Gimcana i jocs organitzats pels espais parroquials a la plaça. A les 19 h, celebració de l'Eucaristia, presidida pel rector de la parròquia de Sant Fel·liu i concelebrada pels preveres de l'Arxiprestat. En acabar, pisolabis a la Plaça de Sant Roc.

D'ALTRES BISBATS

Taller de pregària. Per a joves que estan acabant la carrera: «I ara què». Conduït per Josep F. Mària, js, Llorenç Puig, sj, i Albert Florensa. Dies 25-27 d'abril. Lloc: Cova de Sant Ignasi, Manresa. Per a més informació: tel. 938 720 422, info@covamanresa.cat

REMAD MAR ADENTRO

La fiesta del Domingo de Ramos

El Domingo de Ramos, que abre las celebraciones de la Semana Santa, es todavía uno de los días con mayor asistencia de personas y de familias a la iglesia. Los fieles llenan las plazas y también los templos. Los niños y niñas acuden a ellos acompañados de los padres, abuelos y quizá padrinos. Es tradición bendecir la palma e incluso estrenar alguna cosa. El Domingo de Ramos es una fiesta. El buen clima de la estación primaveral también ayuda a este ambiente festivo.

En el escrito de la semana pasada me preguntaba: ¿Por qué hay que confesarse? Creo que puedo abrir este nuevo comentario, cuando entramos en la Semana Santa, con una nueva pregunta: ¿Por qué hemos de celebrar la Semana Santa? ¿Qué significa celebrar la Semana Santa para nosotros, cristianos de hoy?

Mi deseo es que, después del pòrtico festivo de la gran semana cristiana del año, que celebramos hoy, no nos quedemos únicamente en él. Deseo invitar a quienes me lean o me escuchen a que den un paso adelante, a que entren en el templo espe-

cialmente en los grandes días de la Semana Santa: el Jueves, el Viernes y el Sábado santos.

La tarde del Jueves Santo comenzamos ya el Triduo Pascual celebrando la Eucaristía, que es como una anticipación de aquello que celebraremos en los días siguientes. Jesús nos deja el Pan y el Vino consagrados por su palabra, que serán su presencia para siempre en medio de la comunidad. A la vez, en el lavatorio de los pies, una ceremonia llena de simbolismo y sumamente comprometedor para quienes nos hemos sentido llamados a servir en la Iglesia, nos invita a vivir una entrega a los demás, semejante a la que Él vivió. El mensaje de esta ceremonia es muy válido para todo cristiano, sea sacerdote, religioso o religiosa, pero también si es padre o madre de familia, sea cual sea su servicio a la sociedad mediante su trabajo y su profesión.

El Viernes Santo nos reunimos en torno a la cruz de Cristo, en actitud de agradecimiento por su entrega a la muerte por la salvación del mundo. Contemplándolo y adorándolo, le manifestamos nuestra fe, nuestro amor y nuestra esperanza en el «Dios

crucificado» —es decir, solidario con el hombre hasta la extrema donación— que hemos conocido en Jesús y que es fuente de vida inagotable, ahora y en la vida eterna.

El Sábado Santo es un día de silencio y de plegaria. Es un día para estar cerca del sepulcro de Jesús, sobre todo acompañando a María, su Madre, a la espera de escuchar el gozoso pregón de Pascua al comienzo de la Vigilia Pascual. «Esta es la noche en que, rotas las cadenas de la muerte, Cristo asciende victorioso del abismo», se canta en este exultante texto que es el Pregón pascual.

Os invito a no quedaros fuera del templo en estos días, después de bendecir la palma en el Domingo de Ramos. Pasad, pasad, pues, al interior de la iglesia. No lo dudéis. Es la casa de la comunidad cristiana, de la que formáis parte como bautizados. No sois extraños en ella. Os deseo una Semana Santa vivida en íntima unión con Cristo y Santa María.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa